

[Kirsten Jacobsen]

Når det gælder interessen hos denne bestemte kategori for at få del i disse ofte meget højt betalte bestyrelsesposter, står de i kø; de bruger hinanden og venner og forbindelser og organisationer for at blive placeret. Så længe det går godt, er der heller ingen, der opdager noget, men den dag det går galt, har vi desværre set den samme professionelle magtelite falde over sine egne ben for at fralægge sig ethvert ansvar for det skete.

Det er helt uacceptabelt, og det er ikke kun skandalen i Nordisk Fjer, hvor det oven i købet er kommet frem, at bestyrelsesmedlemmerne var orienteret på et tidligt tidspunkt, så de godt vidste, hvad det handlede om, dengang det hele revnede. I realkreditinstitutterne påstår de stadig væk, at de ikke vidste noget, men det er selv efter gældende lovgivning deres problem. Disse professionelle har varetaget deres job på en både uansvarlig og uprofessionel måde. Det har bevirket, at realkrediten har tabt 10 mia. kr. på få år. Desforuden sidder man stadig væk, på trods af at man ulovligt har forgrebet sig på lånernes penge og har overtrådt gældende lov nærmest som noget helt dagligdags.

Rapporten fra Ernest & Young om realkreditinstitutterne og deres virksomhed viser klart, hvor slemme forholdene er. Man taler om, at der ikke er styr på noget som helst. Man aner ikke, om pantets værdi er lig med de lån, der er givet. Det er helt klart slået fast, at for de store låntagere drejer det sig nærmest om, hvor mange penge de vil låne, og ikke om, hvor meget de vil stille til sikkerhed for dem. Det er alt sammen noget, der er i strid med realkreditloven, og noget, der har fundet sted i årevis. Men ikke et eneste af disse bestyrelsesmedlemmer eller en eneste af disse direktører drages til ansvar. Ikke i ét tilfælde.

I de politisager, som man har været nødt til at rejse på trods af megen ulyst, har det været sådan, at man i de fire første var så heldig i regeringen, at man fik dem forældet, fordi det nogle gange varede 6 måneder for et brev at gå fra det ene skrivebord til det andet skrivebord. Da man kom til den første og vel den mest alvorlige af dem, var det ikke nok, så måtte man knage-me finde ud af noget andet, og så flyttede man gerningsstidspunktet, for så kunne der altså heller ikke blive en sag ud af det.

Vi har i øjeblikket politisager kørende, hvor alt er så hemmeligt, at man ikke aner, hvad det

er for selskaber, der køres imod, ikke aner, hvad det er for ejendomme, det handler om. Det er altså, som om det er mere hemmeligt end det, der foregår ovre i kældrene i PET. Det er at holde hånden over de ansvarlige i disse finansielle institutter.

Når man så ved, at offentlige myndigheder efterstræber almindelige borgere for selv den mindste overtrædelse af lovene, er det uacceptabelt at se, at disse pinger slipper for selv de groveste overtrædelser og de mest uansvarlige handlinger.

Hvis en lille skatteyder har glemt et par tusinde kroner, kommer hele retsmaskineriet. Han bliver hentet fra hus og hjem, og mens han sidder og gennemgår regnskaberne med Told- og Skattestyrelsen for at overbevise den om, at det er en ren forglemmelse, går hans virksomhed nedenunder og hjem. De andre kører stadig væk rundt i bilerne. Dem er der ikke sket noget som helst. Hvis ikke vi griber fat i dette problem og gør noget ved det, kommer vi ud for, at umoralen i Danmark kommer til at florere. For almindelige danskere vil ikke acceptere at blive efterstræbt for alle mulige og umulige små lovovertrædelser, hvis de skal se, at det bare er de små fisk, loven er lavet for. Hajerne lader vi svømme af sted, oven i købet i opvarmet vand. Det er grunden til, at vi er glade for de meldinger, der er kommet om, at man er opmærksom på problemet, men vi ville blive endnu gladere, den dag regeringen tager sig sammen til at finde ud af, at den har en større forpligtelse til at sikre de små aktionærers og de uskyldige låntageres økonomiske interesser og ikke institutterne, deres bestyrelser og deres direktioner.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.